

Τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ ἡ Πυθία ἐπὶ τρίποδος.

(Ἴδε σελίδα 673 τοῦ παρόντος τεύχους.)

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Γεωκτήμων τις ἐκ τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου ἔλαβεν ἐσχάτως ἐκ τοῦ Μεξικοῦ σπόρους τινὰς παρυσιαζόντας λίαν παράδοξα φαινόμενα. Οἱ σπόροι οὗτοι ἐξάγονται ἀπὸ τινος δένδρου καλουμένου ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων yerba de flecha, δένδρον βελοειδές. Ἄν θέσωμεν τοὺς σπόρους τούτους ἐπὶ τῆς γῆς εἴτε ἐπὶ ἐνὸς φύλλου χάρτου, βλέπομεν νὰ κινῶνται κατ' ἀρχὰς βραδέως, καθ' ἀπάσας τὰς διευθύνσεις, εἴτα ν' ἀρχίζωσι βαθμηδὸν χορὸν λίαν ὀρμητικὸν καὶ ἄτακτον, ὡς θὰ ἔκαμνον μεγάλαι ψύλλαι τεθειμέναι ἐπὶ πλακῶς θερμοῦ σιδήρου.

Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ δένδρον τὸ καλούμενον yerba de flecha, εἶναι λίαν περίεργον. Τὸ ἐκ τῶν φύλλων του ἐξαγόμενον ἐκχύλισμα εἶναι λίαν ἰσχυρὸν δηλητήριον, δι' αὐτοῦ θάπτουσι οἱ Ἴνδοι τῆς Κοσχετίλ τὴν αἰχμὴν τῶν βελῶν των, ὧν ἡ πληγὴ καθίσταται θανατηφόρος. Ὁ πληγωθεὶς καταλαμβάνεται πάραυτα ὑπὸ βιαίων σπασμῶν, διαστρεβλοῦται τρομερῶς, πηδᾷ, ἀναδριχᾷ

ταί, ὡς ἂν ὑπεβάλλετο εἰς τὴν ἐνέργειαν γαλβανικοῦ ρευστοῦ, καὶ ἐπὶ τέλους μετὰ πεντήκοντα εἴτε ἐξήκοντα λεπτὰ ἀποθνήσκει.

Τὸ φαινόμενον τοῦ χοροῦ τῶν σπόρων τούτων ἐξηγεῖται ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι ὑπάρχουσι ἐμφερημένοι ἠλεκτρικοῦ τινὸς ρευστοῦ, οὗ ἡ ἀνάπτυξις μεταδίδει αὐτοῖς συνεχῆ τοιαύτην κίνησιν. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη στηρίζεται ἐπὶ τοῦ ἀκολούθου παραδείγματος. Ἄν λάβωμεν σφαῖράν τινα ἐκ μυελοῦ ἀκτέας καὶ ὑποβάλλωμεν αὐτὴν εἰς παρατεταμένην τρίψιν, εἴτα ἐγκαταλίπομεν αὐτὴν, θέλομεν ἴδῃ νὰ ταράττηται καὶ νὰ πηδᾷ ἐπὶ τινι χρόνον, ὠθουμένη εἰς τοῦτο ἐκ μόνης τῆς ἐπενεργείας τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρευστοῦ.

ΤΑ ΕΝ ΤΩ: ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΩ. ΕΚΤΕΘΕΝΤΑ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΤΟΥΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ.

Κατὰ τὸ παραχῶδες τοῦτο καὶ πλήρες πολιτικῶν ἀνωμαλιῶν ἔτος, ὅτε τὸ τύμπανον πλέον ἢ ἅπαξ ἐσήμανε τὸν κίνδυνον, καὶ ὁ κρότος τοῦ πυ-